

Internationalt Kontor
Att.: Henrik Thomassen

Dato:
Kontor: Udlændingelovskonto-
ret
J.nr.: 2006/4041/122-12
Sagsbeh.: SWE

Ved e-mail af 10. april 2006 til Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har Internationalt Kontor anmodet om bidrag til besvarelse af vedlagte henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har videresendt Internationalt Kontors anmodning til Udlændingelovskontoret.

Udlændingelovskontoret kan oplyse, at bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), gennemfører de dele af direktiv 2004/38/EF, som ikke er gennemført ved udlændingeloven. EU-opholdsbekendtgørelsen omhandler i lighed med direktivet udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer. EU-opholdsbekendtgørelsen vedlægges til orientering.

Ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark fra en anden medlemsstat efter der at have benyttet deres ret til fri bevægelighed på nærmere angiven måde, har ret til at opholde sig her i landet på lige fod med ægtefæller til andre EU-statsborgere.

Denne særlige ret til ophold kan udledes af Singh-dommen og Akrich-dommen og gælder for ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter indtil da at have opholdt sig i en anden medlemsstat som arbejdstagere, som selvstændige erhvervsdrivende – herunder tjenesteydere – som pensionerede arbejdstagere eller som pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, jf. personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra a, artikel 7, stk. 3, og artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/38/EF. Det er en betingelse, at den danske ægtefælle også ved tilbagekomsten til og under det fortsatte ophold i Danmark har status som enten arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende. Det bemærkes, at pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende efter en praksisændring i [september] 2006 er blevet omfattet af den persongruppe, der kan medbringe ægtefæller til Danmark efter at have benyttet sig af retten til fri bevægelighed i et andet EU-land.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, jf. herved personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra c, i direktiv 2004/38/EF, og restgruppen af selvforsørgende personer, jf. herved

personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra b, i direktiv 2004/38/EF, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det bemærkes i den forbindelse, at direktiv 2004/38/EF – der som anført ovenfor omhandler udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer – ikke giver samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende og restgruppen af selvforsørgende, som for personer, der er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Således kan der efter direktivet over for studerende og selvforsørgende stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle. Der er derfor holdepunkter for også uden for direktivets anvendelsesområde at stille de to persongrupper forskelligt. Integrationsministeriet administrerer på denne baggrund adgangen til ægtefællesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for ægtefællesammenføring skal opfyldes af ægtefæller til studerende og restgruppen af selvforsørgende, jf. udlændingelovens § 9.

Sager vedrørende opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, er ikke formelt set omfattet af EU-bekendtgørelsen, da denne – i lighed med direktiv 2004/38/EF – som anført kun omhandler udenlandske EU-borgere og deres familiemedlemmer. Derfor meddeles opholdstilladelsen af lovtekniske grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at ægtefæller til danske statsborgere med hensyn til retten til ophold stilles på samme måde som ægtefæller til udenlandske EU-statsborgere, dvs. i overensstemmelse med de krav, der følger af EU-retten, herunder direktiv 2004/38/EF og EF-domstolens praksis, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler. Derfor behandles sagerne – uanset at de som nævnt formelt set ikke er omfattet af EU-opholdsbekendtgørelsen – i alt væsentligt efter samme principper som dem, der har fundet udtryk i EU-opholdsbekendtgørelsen, jf. navnlig dennes §§ 7 og 10.

Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, til en medfølgende ægtefælle er betinget af, at parterne ved parrets indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i landet er gift.¹

Det er endvidere en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandssstatsborger eller EU-statsborger – lovligt har boet i det EU-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. herved Akrichdommen, særligt præmis 50, og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 7 og 10. Er den udenlandske ægtefælle tredjelandssstatsborger, skal den pågældende således være meddelt opholds-

¹ Det bemærkes, at faste samlevende over 18 år sidestilles med ægtefæller. Det er dog en betingelse, at parret har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed, og at parret under opholdet i Danmark fortsat samlever på fælles bopæl. Endvidere stilles der krav om, at den danske samlever påtager sig at forsørge ansøgeren, jf. herved artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 13.

tilladelse/-bevis/-dokument af de nationale myndigheder i det land, hvor parret forinden indrejsten i Danmark har taget ophold.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til den 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarede til de krav, der ansås for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle var beskæftiget, jf. den tidligere gældende artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 og § 5, stk. 3, i den tidligere gældende EU/EØS-bekendtgørelse (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005). Dette boligkrav gælder som følge af ophævelsen af artikel 10 i forordning 1612/68 ikke længere.

Det følger af udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7, at den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde eller etablere selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, jf. herved tilsvarende udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, artikel 23 i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 15 for familiemedlemmer til udenlandske EU-statsborgere.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives tidsbegrænset for op til fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8. Efter fem års tidsbegrænset opholdstilladelse får den medfølgende ægtefælle tidsbegrænset opholdstilladelse efter principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, hvis en tilsvarende medfølgende ægtefælle til en udenlandsk EU-statsborger ville have opnået ret til tidsbegrænset ophold efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. artikel 16 i direktiv 2004/38/EF.

Ved ægtefællesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler stilles der som udgangspunkt en række betingelser, herunder krav om alder, fælles bopæl, tilknytning, bolig, sikkerhedsstillelse på ca. 50.000 kr. samt om, at den herboende ikke har modtaget visse offentlige ydelser inden for det sidste år. Disse betingelser stilles ikke i forbindelse med udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort på baggrund af EU-reglerne efter EU-opholdsbekendtgørelsen. Disse betingelser stilles heller ikke i forbindelse med udstedelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på baggrund af EU-reglerne.

Afgørelser om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsen skal afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, skal træffes hurtigst muligt og senest seks måneder efter ansøgningens indgivelse. Der kan henvises til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk. 1, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF og § 33 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Afgørelser om udstedelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere på baggrund af EU-reglerne træffes så hurtigt som muligt. Det

bemærkes, at der i forbindelse med de pågældende sager ofte skal indhentes yderligere oplysninger fra den danske ægtefælle til brug for sagens afgørelse. En afgørelse vil i sådanne tilfælde derfor ikke kunne træffes straks efter ansøgningens indgivelse.

Det kan anføres over for Kommissionen, at Integrationsministeriet skal beklage, hvis Udlændingestyrelsen ikke i alle sager har truffet afgørelse straks efter modtagelse af alle fornødne oplysninger, og at Integrationsministeriet vil anmode Udlændingesservice om at sikre, at Udlændingesservice så vidt muligt træffer afgørelse hurtigst muligt i alle sager.

Kopi af opholdmeddelelse nr. 16/06 af 7. juli 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten vedlægges.

Med venlig hilsen

Oluf Engberg